

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๒๙/๒๕๖๐

วันที่ ๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นางสมพร วุฒิวิทย์การ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสมพร วุฒิวิทย์การ (ผู้ร้อง) อ้างว่าศาลแขวงนนทบุรีได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๘๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ว่านายประเสริฐ วุฒิวิทย์การ (จำเลย) น้องชายของผู้ร้องซึ่งเป็นคนพิการซ้ำซ้อนหูหนวก และเป็นใบ้ ได้ขายสลากกินแบ่งรัฐบาล เลขชุด ๑๐ ใบ ราคาใบละ ๘๐ บาท เป็นเงินจำนวน ๘๐๐ บาท โดยจำเลยได้คิดค่าแรง ค่าเดินทาง ค่าน้ำมันรถ ค่าเสียเวลาในการตระเวนหาซื้อเลขชุด เป็นเงินอีก ๔๖๐ บาท ซึ่งเป็นการตกลงค่าจ้างล่วงหน้าตามที่มีผู้มาว่าจ้างไว้แล้วนั้น ศาลแขวงนนทบุรี เห็นว่าการที่จำเลยคิดเงินส่วนเกินจำนวน ๔๖๐ บาท ดังกล่าวเป็นการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาที่กำหนดเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเนื่องจากฝ่าฝืนต่อคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล และถูกปรับเป็นเงินสองพันบาท ผู้ร้องอ้างว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเป็นการกระทำ

- ๒ -

ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน เพราะเป็นการส่งเสริมให้มีการโกงค่าแรง คนพิการซ้ำซ้อน ผิดศีลธรรมจรรยาของผู้บริหารประเทศ จึงเป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ผู้ร้องซึ่งเป็นพี่สาวของจำเลยและจำเลยได้รับผลกระทบจากคำสั่ง หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เนื่องจากจำเลยต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดและถูกปรับ สองพันบาท ทำให้ขาดรายได้ในการประกอบอาชีพโดยสุจริต

นอกจากนั้นผู้ร้องอ้างว่าขณะที่จำเลยซึ่งเป็นคนพิการหูหนวกและเป็นใบ้ถูกจับกุมและ แจ้งข้อกล่าวหาว่าไม่มีค่าผ่านทางราชการจัดหาให้ จึงขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการจับกุมคนพิการหูหนวกและเป็นใบ้ ซึ่งกำหนดให้ต้องจัดให้มีล่ามภาษามือให้จำเลย

ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ขอให้พิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๒) คำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๘๗/๒๕๖๐ เป็นโมฆะ และยกฟ้องให้จำเลยพ้นผิด และชำระค่าเสียหายให้จำเลย

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอันเนื่องมาจากการกระทำใด โดยเนื้อหาของคำร้องอ่านพอเข้าใจได้เพียงว่าผู้ร้องเป็นพี่สาวของบุคคลที่ถูกดำเนินคดีอาญา เนื่องจากกระทำการฝ่าฝืนคำสั่ง

- ๓ -

หัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๓๕ เกี่ยวกับมาตรการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการจำหน่าย สลากกินแบ่งรัฐบาลเกินราคาที่กำหนดเท่านั้น ไม่มีการกระทำใดที่เป็นการละเมิดต่อสิทธิหรือ เสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้อง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

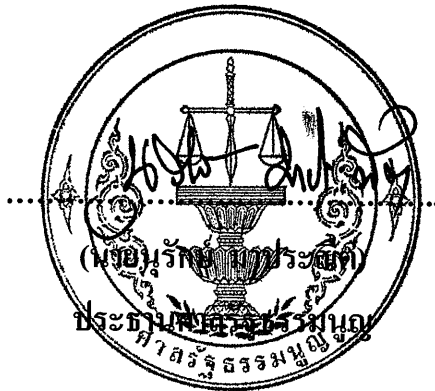
เพื่อประโยชน์และมีให้เป็นภาระในการใช้สิทธิของผู้ร้อง ศาลเห็นสมควรพิจารณา กรณีที่เกี่ยวข้องกับคำร้องของผู้ร้องไปในคราวเดียวกัน โดยเห็นว่าการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่าคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๑/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ไขปัญหา ที่เกิดจากการจำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ เห็นว่า คำสั่งหัวหน้า คณะกรรมการความสงบแห่งชาติดังกล่าวเป็นการแก้ไขบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗ มาตรา ๓๕ คำสั่งดังกล่าวมีสถานะการบังคับใช้เป็นกฎหมาย จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบ ด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาล ตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ทั้งการขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งว่าคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๑๘๗/๒๕๖๐ เป็นโมฆะนั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเพียงว่าขณะจำเลยซึ่งเป็น คนพิการหูหนวกเป็นใบ้ถูกจับกุมและแจ้งข้อหาไม่มีล่ามที่ทางราชการจัดหาให้ จึงขัดต่อประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการจับกุมคนพิการเป็นใบ้และหูหนวกที่ทางราชการต้องมีล่าม ภาษามือจัดหาให้ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษายอมมีอิสระ ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่

- ๔ -

และอำนาจของศาลตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๒๘/๒๕๖๐)

(นายจรูญ ภักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ